

РЕШЕНИЕ

№ 1404

гр. София, 13.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 12.12.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Мария Ситнилска

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев
Пенка Велинова

при участието на секретаря Лилия Благоева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3106** по описа за **2025** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.
Образувано е по касационната жалба на началник отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ при Агенция „Пътна инфраструктура“, чрез пълномощник юрк. Н. против решение № 4486/11.10.2025 г., постановено по нахд № 20241110202708/2024 г. по описа на Софийския районен съд. Обосновават се съображения за неправилност на решението, като постановено в нарушение на материалния закон. Оспорва се решаващият извод на Софийския районен съд, че Е. Т. С. не е адресат на задължението, посочено като нарушено в АУАН и наказателното постановление, поради което и не е субект на нарушението, обусловено от неизпълнение на посоченото задължение. В тази насока се излагат съображения, че определената в закона санкция показва еднозначно субект на нарушението по чл. 26, ал. 2 от ЗП може да бъде както физическо лице, така и юридическо или едноличен търговец. Посочва се, че в тази категорична насока е и разпоредбата на чл. 37, ал. 1, т. 1 от Наредба № 11/03.07.2001 г., за движение на тежки и/или извънгабаритни МПС на МРРБ. Претендира се отмяна на обжалваното решение и вместо него произнасяне по съществуващото на спора с оставяне в сила на наказателното постановление. Ответникът по касация Е. Т. С. чрез пълномощник адв. Ц. И., в депозирана по делото писмена молба изразява становище за неоснователност на касационната жалба и моли за отхвърлянето ѝ. Представителят на С. градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, VII-ми касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното: Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Решението на Софийския районен съд е валидно и допустимо.

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление № 8088/09.03.2023 г., издадено от началник отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ към дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при Агенция „Пътна инфраструктура“ - [населено място], с което на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата /ЗП/, на Е. Т. С. е наложено административно наказание глоба в размер на 4 000 лева, за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“, предл. 2 от ЗП във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 5, б. „в“, чл. 8, ал. 1 и ал. 2 и чл. 37, ал. 1, т. 1, предл. 1 от Наредба № 11/03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд от фактическа страна е установил следното:

На 14.02.2023 г., в 11:20 ч., на път II-18, км. 28, с посока [улица]- [улица], Е. Т. С. е управлявал и извършвал превоз на товари с МПС с четири оси, с две управляеми оси, с марка М. с рег. [рег.номер на МПС], като в процеса на извършената проверка е установено, че водачът извършва превоз на фракция без разрешение за дейности в рамките на специалното ползване на пътищата, съгласно изискванията на чл. 8, ал.1-2 от Наредба № 11/03.07.2001 г. на МРРБ.

При направено измерване с техническо средство електронна везна за измерване на маса и поосово натоварване на ППС, модел PW-10 № K0200007 и ролетка № 1304/18/5 м. е констатирано, че сумата от натоварването на ос на МПС е 30.950 т. при максимално допустимо натоварване на оста 19 т., съгласно чл. 7, ал. 1, т. 5, буква „в“ от Наредба № 11/03.07.2001 г. на МРРБ, като превишението е с 11.950 т. Измерените параметри на превозното средство характеризират същото като тежко по смисъла на чл. 3, т. 2 от Наредба № 11/03.07.2001 г. на МРРБ.

Съставен е акт за установяване на административно нарушение № 0009462/14.02.2023 г. за констатирано нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“, предл. 2 от ЗП във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 5, б. „в“, чл. 8, ал. 1 и ал. 2 и чл. 37, ал. 1, т. 1, предл. 1 от Наредба № 11/03.07.2001 г. на МРРБ. Въз основа на АУАН е издадено наказателно постановление № 8088/09.03.2023 г. от началник отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“, дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ към Агенция „Пътна инфраструктура“ към А., с което на основание чл. 53, ал. 1, т.2, предл. 2 от ЗП, във връзка с нарушение на разпоредбата на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“, предл. 2 от ЗП във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 5, б. „в“, чл. 8, ал. 1 и ал. 2 и чл. 37, ал. 1, т. 1, предл. 1 от Наредба № 11/03.07.2001 г. на МРРБ и на основание чл. 53, ал.1 от ЗАНН на Е. Т. С. е наложено административно наказание глоба в размер на 4 000 лв.

В производството пред Софийски районен съд са приобщени копия на СРМПС и на удостоверения - експедиционна бележка и пътен лист, от които се установява, че превозът на товар се е извършвал от името на „Венков Инженеринг“ ООД и процесното МПС е собственост на „Венков Транс“ ЕООД, като Е. С. е само нает като водач на МПС.

Софийският районен съд е отменил наказателното постановление, като е приел, че в производството по издаването на наказателното постановление е допуснато нарушение на материалния закон изразяващо се в това, че Е. С. не е адресат на задължението, посочено като нарушено в АУАН и наказателното постановление, поради което и не е субект на нарушението, обусловено от неизпълнение на посоченото задължение. Формулиран е извод, че Е. С. е извършвал превоз на товар в изпълнение на задълженията си по договор с дружество, поради което е осъществил превоза не от свое име и за своя сметка, а от името и за сметка на търговското дружеството - работодател или възложител.

Решението на районния съд е правилно като краен резултат, при следните допълващи мотиви.

Нарушението е квалифицирано като такова по чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ от ЗП, според който движението на тежки ППС без разрешение е забранено. Санкционирано е по чл. 53, ал. 1, т.2, пр.2 от ЗП, в който е предвидена санкция „глоба“ от 1 000 до 5 000 лв. за нарушителя. Превозното средство правилно е определено като „тежко“ по смисъла на чл. 3, т. 2 от Наредба № 11, тъй като е надвишило допустимото по чл. 7, ал. 1, т. 5, б. „в“ натоварване. По аргумент от чл. 8, ал. 1 от Наредба № 11 движението на тежки ППС е допустимо само с разрешително, каквото в настоящия случай не е представено.

След постановяване решението на Софийския районен съд е прието Тълкувателно постановление № 2/08.10.2025г. на Върховният административен съд - ОСС от НК на ВКС и I и II колегии на ВАС по тълкувателно дело 5/2023г. С него се дава задължително тълкуване на въпроса: „Нарушение по чл. 53, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 26, ал. 2, т. 1, буква „а“ от Закона за пътищата или такова по чл. 177, ал. 3, т. 1 във връзка с чл. 139, ал. 1, т. 2 от Закона за движение по пътищата извършва водачът, който управлява извънгабаритно или тежко пътно превозно средство по пътищата, отворени за обществено ползване, без да е налице разрешение за движението на това пътно превозно средство?“. Видно от диспозитива на решението: „Водачът, който управлява извънгабаритно или тежко пътно превозно средство по пътищата, отворени за обществено ползване, без да е налице разрешение за това, извършва нарушение по чл. 177, ал. 3, т. 1 във връзка с чл. 139, ал. 1, т. 2 от Закона за движение по пътищата, когато не е собственик на пътното превозно средство или лицензиран превозвач, осъществяващ превоза, съответно не е наредил превоза“.

В мотивите на тълкувателното постановление е посочено, че „Законът за движение по пътищата (ЗДвП) урежда правилата за движение по пътищата, изискванията към превозните средства и водачите, правата и задълженията на участниците, както и санкциите при нарушения. Основната му цел е опазване на живота, здравето, имуществото и околната среда. Законът за пътищата (ЗП) регулира отношенията, свързани със собствеността, ползването, изграждането, поддържането и финансирането на пътищата, както и управлението на тяхната безопасност. Затова и субектите, както и съставите на нарушенията по двата закона, са различни.“

Разпоредбата на чл. 139, ал. 1, т. 2 от ЗДвП изисква превозните средства да не надвишават установените норми за размер, маса и натоварване на ос. Наредба № 11/03.07.2001г. на МРРБ определя тези стойности и реда за движение на извънгабаритни и тежки ППС. При движение без разрешение водачът носи административнонаказателна отговорност по чл. 177, ал. 3, т. 1 ЗДвП – глоба от 500 до 3 000 лв. Субект на нарушението е водачът, който фактически управлява ППС. Нормата на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ от ЗП забранява движението на извънгабаритни и тежки ППС без разрешение на администрацията, управляваща пътя. За това нарушение чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗП предвижда глоба от 1 000 до 5 000 лв. Субекти на това нарушение са собствениците на ППС или лицата, извършващи превоза (превозвачите), които са длъжни да поискат разрешение по реда на чл. 15, ал. 3 от Наредба № 11/2001г. Водачът, който управлява ППС по трудов договор, без да е

собственик или превозвач, не носи отговорност по ЗП, защото няма задължение да иска разрешение. Той отговаря само по ЗДвП (чл. 177, ал. 3, т. 1). Собственикът или превозвачът, който не е поискал разрешение, носи отговорност по ЗП (чл. 53, ал. 1, т. 2). Това следва от установения в чл. 24, ал. 1 от ЗАНН принцип, че административно наказателната отговорност е лична.

В случая, касаторът е санкциониран като водач на МПС. От приложения пътен лист, талон на товарния автомобил и експедиционна бележка се установява, че товарът се превозва от дружеството „Венков Инженеринг“ ООД и процесното МПС е било собственост на „Венков Транс“ ЕООД. Не е установено касаторът да е собственик на посочените дружества. От това следва, че съгласно цитираното тълкувателно постановление, касаторът не може да носи отговорност за нарушението на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“, пр. 2 от ЗП, санкциониран по чл. 53, ал. 1 от ЗП. Той не е субект на това нарушение.

Като е достигнал до същият извод, въззивният съд е постановил правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал.2 АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН Административен съд София-град, VII-ми касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4486/11.10.2025 г., постановено по нахд № 20241110202708/2024 г. по описа на Софийския районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: